

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

8. De Purificatione B. Virginis, & Præsentatione Christi in templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

Christū, & consecuti fuerimus eius gratiam, non debemus in primā viā redire, sed mutato itinere, alia viā tēdere in patriā, è qua per peccatū discesseramus. Patria nostra est paradisus, è qua homo discedit superbiēdo, inordinatas appetitiones sectando, & adherēdo rebus terrenis, ad quam reditus non patet, nisi per viā contrariam, nēpè humilitatis, penitētia, contemptus mūdi, et mortificationis carnis

DE PURIFICATIONE B.

CATIONE B.

VIRGINIS,

ET

PRÆSENTATIONE

CHRISTI IN TEM-

PLO.

MEDITATIO VIII.

EVANGELIVM.

OST QVAM impleri
sūt dies purgationis MA
RIAE secundum legem
Moyfi, tulerunt puerum
in

in Ierusalem, vt sifterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Quia omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum Domino vocabitur, & vt darent hostiam, secundum quod dictum est in lege Domini, par turturū, aut duos pullos columbarū. Et ecce homo erat in Ierusalem, cui nomē Simeon, & homo iste iustus, & timoratus, expectans consolationem Israhel, & Spiritus sanctus erat in eo. Et responsum acceperat à Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent puerum IESVM parentes eius, vt facerēt secundum consuetudinē legis pro eo, & ipse accepit eum vlnas suas, & benedixit Deum, & dixit: Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum, Lumen ad reuelationem gentium, & gloriā plebis tuæ
Isra-

114 MEDITAT. DE VITA
Ifrahel. Et erat pater eius & mater
mirantes super his que dicebantur
de illo. Et benedixit illis Simeon,
dixit ad Mariam matrem eius. Eco-
positus est hic in ruinā & in resur-
rectionē multorū in Ifrahel, & in
signum cui contradicetur: & tuā
p̄s animam pertransibit gladius
vt reuelentur ex multis cordibus
cogitationes. Et erat Anna prophe-
tissa filia Phaniel, de tribu Afer
hęc processerat in diebus multis
& vixerat cum viro suo annis se-
ptem à virginitate sua. Et hęc vi-
dua vsque ad annos octoginta qua-
tuor, quæ non discedebat de tem-
plo ieiunijs & obsecrationibus ser-
uiens nocte ac die. Et hęc ipsa hora
superueniens confitebatur Domi-
no, & loquebatur de illo omnibus
qui expectabant redemptionem
Ifrahel.

FIGVRÆ.

Exod. 29.
Num. 28.

1. **M**ANDAVIT Deus in le-
ge quotidie offerri in ho-
locaustum agniculos immaculatos
duos;

duos; unum mane, alterum ad vesperum, ad praesignificandas duas oblationes, quas Christus verus & immaculatus agniculus de seipso facturuset Patri. Vnam hodie initio suae vitae: alteram in fine, in ara crucis pro generi humani redemptione.

2. Anna Samuelis mater quondam *1. Reg. 1.* sterilis, cum precibus à Deo impetrasset illum filium, obtulit eum in domo domini, dedicando eum diuino seruitio, & simul vitulum in sacrificium efferendo.

PROPHETIÆ.

1. **E**CCE mitto angelum meum, & praeparabit viam ante faciem meam, & statim veniet ad templum sanctum suum Dominator, quem vos queritis, & angelus testamenti quem vos vultis. *Malach. 3.*
2. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui. *Psal. 47.*
3. Notum fecit Dominus salutare suum ante conspectum gentium reuelavit iustitiam suam. *Psal. 97.*
4. Desiderium suum iustis dabitur. *Prou. 10.*

CONSIDERATIONES.

CONSIDERA, quomodo B. Virgo postquam diuino suo partu locupletasset

set & consecrasset vile & humile præsepe Bethleëmiticum, & exacti essent quadraginta dies, quib. per legem non licebat ei ingredi templum, se cum puero **I E S V** in viam dederit versus Hierosolymam, vt eum ibi offerret tanquam agnum immaculatum in sacrificium matutinum, & in odorem suauitatis æterno Patri pro redemptione generis humani. Vbi obseruandum est, duo fuisse in lege de Muliere partente præcepta. Alterum erat, vt si peperisset masculum, septem diebus tanquam immunda, separata esset ab hominum consortio. Octauo autem die circumcidebatur infantulus: ipsa verò triginta tribus diebus domi remanebat, nec foras exire, nec templum ingredi poterat. His autem expletis adibat cum filio templum, & sacrificia pro se & pro illo offerebat. Alterum præceptum erat speciale de primogenitis, quos Dominus, à quo tempore occisa erant omnia primogenita Ægypti, & Saluati filij Israhel, offerri & consecrari sibi voluit, sicut & voluerat sibi offerri primitias omnium frugum. His ergo legibus & præceptis Filius Dei natus ex muliere voluit esse subiectus, atque in se, suaque matre perfe-

*Leu. 12.**Exod. 13.*

Et

ætè adimpleri. Non satis fuit humilitatis Magistro, licet per omnia æquali æterno Patri, subijcere se humili virgunculæ, quin etiam ad exemplum nostrū subijceret se legi peccatorum & seruorum.

2. CONSIDERA, quomodo Saluator noster in dies mirificos progressus faciat in obedientia, humilitate & caritate. In obedientia, quia sicut primò in sua circumcissione, sic nunc se in sua redemptione præceptis Legis subijcit. In humilitate, quia in circumcissione quidem signaculum illud accepit tanquam peccator, qui salute indigeret; nunc autem pro redemptione sui offert quinque siclos, atqui si non solū peccator, verum etiam seruus esset, qui opus haberet redemptione. In caritate denique profecit, quia cū esset liber, vti verus filius & legitimus heres in domo Patris sui, amore nostri suscepit formam serui, vt nos redimeret è captiuitate tyranni infernalis, & in veram filiorum Dei libertatem restitueret.

5. CONSIDERA, quomodo etiam B. Virgo, eius mater, etiam si subiecta non esset Legi de mulieribus immundis, (erat enim teste Spiritu sancto spōso suo tota pulchra, & pura, sine macula)

118 **MEDITAT. DE VITA**

la) alijs mulieribus conformare se voluerit, sicut filius eius se confirmavit nobis. Vnde sicut, ille, etsi non indigeret, circumcidi voluit, sic illa, vt vera humilitatis filij sui imitatrix, etsi omnis maculae expers esset, voluit parere legi purificationis. Secundo, vt ludæis, quos mysterium Conceptionis latebat, nullam occasionem daret aut scandali aut obmurmurationis. Tertio, vt finem imponeret aduentui Christi filij sui. Finis autem erat vera nostra purificatio secundum præceptum legis. Quarto, vt nobis relinqueret exemplum humilitatis, doceretque suo exemplo, vt magistra virtutum, quod ratione sexus muliebris facere non licuit verbo.

4. Iam verò o anima mea deuotis passibus sequere B. Virginem iter facientem, considera modestiam & honestatem, qua progressa est, reuerentiam qua deportauit, & filium suum, Deum suum virgineo pectore astrinxit, & deuotionem, qua templum ingressa est pretiosissimum ventris sui fructum in brachijs suis ferens. O pulchrum & iucundum spectaculum, tum filij qui portabatur, tum Matris quæ illum portauit, cuius presentia exhilarabat

C
bat An
exorna
Temp
plum
dixit
riam h
mæ à
troduc
manus
testam
sauri a
rant al
audisse
centus
in terr
factam
cauit.
5. E
morat
bel. Me
qui no
omniu
tam pr
sui ex
vna par
gastulo
tera,
stum
sum, qu

bat Angelos, & totum illud templum *Mal. 3.*
 exornabat. Tunc vero Salomone, &
 Templi Domino ingrediente Tem- *Agg. 2.*
 plum suum, impletum est, quod præ-
 dixit Propheta, maiorem fore glo-
 riam huius domus, quàm fuerit pri-
 mæ à Salomone fabricatæ. Tunc in-
 troducta in suum sanctuarium per *Cal. 2.*
 manus Beatæ Virginis viua & vera hac
 testamenti arca, in qua omnes the-
 sauri aternæ Sapientiæ & scientiæ e-
 rant absconditi, longè alios vidisses &
 audisses celebrari feltos dies & con-
 centus in cælo, quàm visi & auditi sunt
 in terra, cum Salomon arcam à se fabre *3. Reg. 8.*
 factam sub alis Cherubinorum collo-
 cavit.

5. *ET ecce Simeon homo iustus & ti-*
moratus expectabat consolationem Isra-
hel. Merito Simeon vocatus est iustus,
 qui non tam suam, quàm communem
 omnium salutem procurabat, nec
 tam propriam, quàm totius Populi
 sui expectabat consolationem. Ex
 una parte homo sanctus optabat er-
 gastulo huius corporis emitti, ex al-
 tera, desiderabat ante videre Chri-
 stum à Spiritu sancto sibi promif-
 sum, quàm emitteretur. Magno suo
 dolo-

dolore cernebat mūdum plenum
 litia & ignorantiaē tenebris, ac quae
 die multa animarum millia rueret
 perditionem. Vnde sancto honoris
 uini zelo, & humanae salutis flagrantibus
 affiduis orationibus & lacrymis uigila-
 bat Patrem caelestem, ut tandem tam
 malis finem imponeret, mitteretque
 eum Saluatorem, in quem omnium
 terum Patrum desideria suspirasset.
 Hoc petebat, hoc expectabat, & idcirco
 noctu diuque cū gemitu in clamabat
 cum Propheta. *Propter Sion non tacebit
 & propter Ierusalē non quiescēt, donec
 grediatur, ut splendor in subus eius & Sal-
 uator eius, ut lampas accendatur.*

6. NVNC considera, quid bono-
 ni agendum fuerit, quando ipse uisus
 nus morti ingressus templum occurrit
 ipsi uitae? cogitemus quanta laetitia pe-
 ctus eius fuerit oppletum, quot lacry-
 mis praegaudio oculi stillarint, quot
 laudum praconijs exceperit eum, qui
 vitam ei hucusque seruauerat. Videbitur
 enim iam completa esse sua desideria
 & vota, orationes exauditas, lacry-
 mas acceptatas, & in conspectu suo
 se tantoperè à se & omnibus gentibus
 expectatum. Quanta humilitate & re-
 uerentia cum adorabat? quanto amore
 & deuotione
 ad recipi-
 ta uerò
 culabatur
 spectu
 uerò cogi-
 SVS, a
 matur, o
 eius pene
 consolati
 illius ser-
 rum crea-
 creatorem
 Christo p-
 factus car-
 tuum Do-
 in pace. Q-
 re tuum.
 7. VIDI
 tes per uer-
 rere, & in-
 gare: uis-
 per affectu
 gere seipso
 posse ferri
 uersi; po-
 tatus, qui
 sustentat
 ductu Spi-
 nisti, &
 & de-

Esa. 62.

& deuotione brachia sua protendebat ad recipiendum hunc thesaurū? quanta verò suauitate, iam receptum deosculabatur & constringebat, cuius conspectu exsaturari non poterat? Contra verò cogitemus, qua ratione dulcis IESVS, amator eorum, à quibus ipse amatur, oculis suis in eum coniectis cor eius penetrabat, & quasi liquefaciebat consolationis abundantia. Vnde sancta illius senis anima fastidio affecta rerum creatarum post cōspectum suum creatorem cupiens dissolui, & esse cum Christo pronunciauit illud plenum affectus canticū. *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei salutarem tuum.*

7. VIDISSES hic lachrymarum fontes per venerabilis senis vultum decurrere, & infantuli quoque faciem irrigare: vidiffes etiam illum, qui ante per affectam ætatem non poterat regere seipsum, nunc facile brachiis suis posse ferre & regere creatorem vniuersi; portare illum, à quo erat portatus, qui verbo virtutis suæ portat & sustentat omnia. Beatus Simcon, qui ductu Spiritus sancti ad templum venisti, & in vno templo duo templa

F inue-

inuenisti Matrem & filium, ambo- ter deinceps
 uum & sanctum templum Domini vsque ad
 Beati tui oculi, quos idè non uisus lætitiæ lo-
 mortem dixit Spiritus sanctus, qui nex, cum
 gni fuerunt conspectu vitæ. Quom tibi solati
 do enim mors subijcere se potuit dio matre
 oculis, quos Christus vera vita sua nimum e-
 sione dignatus est, & eius quidem o bas, & con-
 lis, qui iam dudum vehementer de rum misce-
 derat dissolui, & esse cum suo Do- lius erat in
 no? Beatus denique, quia non solum gaudium
 gnus factus uidere, sed etiam manibz quæ iuger
 attingere Verbum æternum in carni rium affer-
 promeruit tantam gratiam & consol- tum non f-
 tionem, quantam nulli vnquam Sa- tus sancti
 cti Patriarchæ, Reges & Prophetæ trem suar
 cet magno studio quæsitam & expe- nam, & hu-
 tam, meruerunt. nia filio effi-

8. CONSIDERA, quantam dignior &
 Virgo voluptatem cœperit, ex lach- bus, ita
 mis & consolatione Sancti senis, & gloria filij
 plificatione gloriæ filij sui vndique obedientia
 rumpentis, & nouis in dies testimoni- le continere,
 augeſcentis. Verùm hæc voluptas, hoc ante o-
 gaudium non fuit purum & simplex cis; sic Be-
 Nam postquam Simeon vaticinari ce- menti San-
 pit, de contradictionibus filio suo al- num qua-
 quando futuris, & quod eius animam enim preti-
 gladius esset pertransiturus, sic pia ma- biles sunt
 te

ter deinceps affecta fuit, ut ab eo die
 usque ad vitæ finem nunquam plenæ
 lætitiæ locum dederit. Sed ô Sancte se-
 nex, cum præsentia Salvatoris tantum
 tibi solatium attulerit, tantoque gau-
 dio matrem eius affeceris, cur nunc a-
 nimus eius hoc tristi nuncio pertur-
 bas, & consolationum melli, tam ama-
 rum misces absinthium? nõane me-
 lius erat integrum illi relinquere prius
 gaudium, quàm ea commemorare,
 quæ iugem illi afflictionem & marty-
 rium afferant per omnem vitam? Ve-
 rum non fuit hoc Simeonis, sed Spiri-
 tus sancti consilium, qui voluit Ma-
 trem suam ob maiorem in cælo coro-
 nam, & huius vitæ meritum, per om-
 nia filio esse conformem, ut sicut erat
 dignior & perfectior cæteris homini-
 bus, ita etiam magis particeps esset
 gloriæ filij, quæ erat, pati & mori per
 obedientiam Patris. Vnde, sicut il-
 le continenti quodam cordis dolo-
 re, ante oculos habebat mortem cru-
 cis; sic Beata Virgo, obiecta perpetuo
 menti Sanctæ Crucis memoria, conti-
 num quasi sustineret martyriũ. Tam-
 enim pretiosa res est, pati, tam no-
 biles sunt afflictiones & asperitates

huius vitæ; vt, sicut matrem suam
omnibus rebus creatis dilexit, in
iam voluerit præ omnibus eam affi
omnique dolore & amaritudine
nam esse.

9. CONSIDERA, quomodo
neque sexus neque status vllus deest
qui non testimonium Christo red
ret in hoc primo in mundum ingre
hac ipsa hora superuenerit sancta vi
Anna, quæ diuina inspiratione ag
cens Saluatorem, cum eum humili
adorasset, coepit confiteri & prædic
eius laudes omnibus, qui expectab
redemptionem Israhel. Mulier vere
no prophetiæ, & consolatione videt
Deum in carne digna: erat enim ad
duè in templo, castè viuebat, ieiun
carnem castigabat, in oratione noct
ac die perseverabat: Tales enim De
suorum secretorum facit participes
libus Euangelij sui noua mysteria
velat.

10. CONSIDERA deinde deu
tissimam processionem, ab his sanctis
hominibus institutam. Et primo videt
quanta lætitia & hilaritate antecedit
venerabiles illi duo Senes, Ioseph &
Simeon; mater deinde ineffabili cum
gaudio in vlnis fructum ventris sui ge
stans

CH
stans, sec
cum ma
sancta vi
ma exul
Vt ad alt
do B. Vi
humi ge
pretiosur
condito,
fuit oblat
filium su
tiarum,
gignendu
ict. Vbi q
dum & ip
tatula se
in sacrific
uenisset t
liquando
impletun
te in filij
stum, & p
dixi, ecce
sacrificia
rent, ven
stamenti
ibique se
culatam,
mnia tot
Denique

stans, sequatur; cuius in Societatem
 cum magna reuerentia se adiungebat
 sancta vidua Anna, iubilans, & sum-
 ma exultatione Dominum collaudās.
 Ut ad altare peruenerunt, vide quomo-
 do B. Virgo magna deuotione positis
 humigenibus, Patri æterno offerat
 pretiosum donum, quo nullū ab orbe
 condito, vel nobilius, vel gratius Deo
 fuit oblatum, nimirum obtulit dilectū
 filium suum cum adiecta actione gra-
 tiarum, quod se ad concipiendum &
 gignendum illum dignam reddidit.
 Vbi quoque obserua, quemadmo-
 dum & ipse infantulus in tenera illa æ-
 tatula se ipse pro nobis Patri obtulerit
 in sacrificium matutinum; donec ad-
 uenisset tempus sacrificij vespertini a-
 liquando in ara Crucis offerendi. Tūc
 impletum est, quod Propheta iam an-
 te in filij Dei persona dixerat, *Holocaustum, & pro peccato non postulasti, tunc dixi, ecce venio.* Nam cum veteris legis
 sacrificia expiare peccatum non vale-
 rent, venit hodie magnus angelus te-
 stamenti in templum suum sanctum,
 ibique se ipse obtulit hostiam immaculata-
 m, & infinita vi præditam ad om-
 nia totius mundi peccata expianda.
 Denique etiam Virgo eius mater de se-
 stans,

ipsa, vnà cum ipso vnã oblationem
faciebat Deo patri, offerendo se ad
nes tribulationes, dolores, & cruci-
quos causa filij sui per omnem vitã
erat toleratura. Et quomodo minus
cere poterat, quã vnã cum cœlesti
no donare se ipsam? tota enim erat
ipso dono repleta.

II. CONSIDERA prætere-
quam & vilem oblationẽ magno
dono ad redimendum filium adiu-
tam, nempe, quinque siccos, & par-
lumbaram vel turturum: è quibus
teram in holocaustum pro filio, alio
pro purificatione sui partus obtulit.
ibi nota paupertatem B. Virginis, quã
cum agnum offerre non posset, quã
oblatis erat diuitum, obtulit colum-
bas vel turtures more pauperum.
quid aliud cõueniebat innocẽti colum-
bæ, & turturi castissimæ Virgini Mariæ
offerre, nisi sui similes columbas & tur-
tures? Voluit & Christus sibi offerri
na pauperum propria, vt sua paupertas
te nos redderet diuites, diuites in fide
& gratia in hoc sæculo, vt postea hære-
des regni sui fieremus in cælo. O Ma-
ter sancta, cur tanta cum læticia matris
offers in brachijs tuis filium in tem-
plo? veniet tempus, quando extra ciuitatem

CI
tatem,
dolore
chijs C
redemp
sanguin
quinqu
tur; tu
ribus re
restitu
12. C
modo a
æqualis
Patri, &
sanctific
exiguo
totius m
mul, qu
tre puri
concilie
quæ era
da, à pec
sapiente
niant C
tecellun
principe
tenetis,
milis m
sublimi
de respic

tatem

tatem, loco infami, cum summo tuo dolore eum videbis oblatum in brachijs Crucis. Nunc aliorum oblatione redemptus est, tunc autem proprio sanguine redimet alios. Nunc cum quinque siclis redimis, & tibi restituitur; tunc autem ipse quinque vulneribus redimet totum mundum, & non restituetur.

12. CONSIDERA denique quomodo æternus filius per omnia Patri æqualis oblatum sit in forma serui ipsi Patri, & Sanctificatus hostijs, qui est, sanctificatio omnium creaturarum, & exiguæ pretio redemptus ille, qui est totius mundi redemptor. Ppende simul, quomodo in sanctissima eius matre puritas purificetur, Virginitas reconcilietur, Sanctitas sanctificetur, & quæ erat Deo sœcunda, quasi immunda, à peccato mundetur. Veniant nunc sapientes & potentes huius mundi. Veniant Cherubini, qui alios scientia antecellunt. Venite & vos Seraphim, qui principem locum inter angelos omnes tenetis, & in schola pueruli Iesu & humilis matris discite, quàm excelsus & sublimis sit Deus. Sed qui humiles corde respiciat in cælo. & in terra.

Psalmus.

F 4 COL-

COLLOQVIVM.

PRECABERE Christum Domi-
num, vt postquam tam benigne
meoni iusto, tantum desiderium ipsum
videndi, atque tiam tangendi, & in
nas suas recipiendi impertiuit: tuam
quoque animam diuinæ gratiæ auxi-
lio expurgare velit, & ex ea facere tem-
plum, in quo ipse habitare non dedig-
netur, vt eum ante tuum ex hac vita
excessum, & oculis mentis videre, & de-
siderij brachijs amplecti possis, & sicut
ille tui causa voluit præsentari Patri, sic
tibi largiatur gratiam, ita eum amandi
vt aliquando ei præsentari possis in
templo Hierusalem cælestis, ibique e-
ius visione perfecta, & sempiterno gau-
dio perfrui.

DOCUMENTA.

1. VIRGO subyiciendo se purificatio-
nis legi, non modo nihil incommo-
dauit suæ puritati & sanctitati, sed eam
magis hoc humilitatis actu illustrauit,
exemplumq; præclarum reliquit omnib.
hominib. Religiosis & spiritualibus; ne
putent sancta mortificandi & humiliandi
de se consuetudine, bonam eorum existi-

m. n.

matione imminui, sed poti⁹ augeri. Eius-
modi n. exercitijs virtus ipsa cōservatur.

2. CHRISTVS in sua praesentatione
voluit sibi offerri par columbarū, qua e-
rat oblatio pauperū; Dominus in omnib.
suis actionib. se humiliat, & minor vult
videri, quā sit, idq; ad comprimendā no-
strā superbiā, qui semper aspiram⁹ ad al-
tiora, & in omnib. reb. volumus esse sin-
gulares, & maiores, quā simus, videri.

3. SIMEON magno desiderio aduen-
tum Saluatoris expectavit, non tam pro
sua, quā pro populi totius consolatione, &
idē gratiam obtinuit eum videndi. Tūc
desideria nostra, & preces magis sunt me-
ritoria, & efficaciores ad impetranda à
Deo, quā volumus, quo amplius se exten-
dunt ad bona, non tam pro nostra, quā
aliena salute impetranda.

4. Dum Euangelista, postquā dixit Si-
meonem fuisse hominem iustum & timo-
ratum, adiungit Spiritum S. in eo fuisse,
non obscure indicat, gratiā Spiritus fan-
cti in eorum potissimum cordibus sedem
suam figere, qui iustitiam & sanctū Dei
timorem cōservant.

5. Nunc dimittis seruum tuum Do-
mine, inquit Simeon, secūdum verbum
tuum in pace. Quia viderunt oculi mei
salutare tuum. Beati, qui non alia de

F s cau-

VITA
M.
tum Dom
benigne
ium ipsum
adi, & in v
uit; tuam
ratia aux
facere rem
non dedig
ex hac vit
videre, & de
lis, & sicut
tri Patri, sic
m amandi
possis in
ibi que
ternogau
A.
erificatio
incommo
i, sed eam
ustravit
it omnib.
libus; no
humiliat
m existi
ma-

caussa optant frui usura huius vita, qui ob gloriam Christi, & salutem proximi. Talibus enim, ut vivere Christus est, & mori lucrum, quia cum eo tendunt ad perpetuam facilitatem.

6. Et tuam ipsius animam, inquit Simeon, ad B. Virginem, pertransibit gladius doloris propter ipsum. Tam utilis & salutaris est tribulatio, ut eam Christus omnibus consolationibus, & gaudijs; quae sua dilecta mater de eo habuit, intermiscuerit. Quare in magno errore versantur, qui omnes afflictiones execrantur, & omnesq; huius vita labores fugiunt, & in sectandis voluptatibus, & quiete omnem felicitatem constituunt.

7. ANNA prophetissa multis annis in oratione perseverando, digna effecta est, quae videret Dominum. Sic non arbitramur gratiam aut consolationem aliquam singularem nos à Deo consecuturos, nisi constantem in obsecrationibus perseveremus.

8. Anna frequentando templum, meruit consolari cōspectu Salvatoris Sanctae res est, frequentare Ecclesiam: multa enim beneficia spiritualia, & gratias communicare solet Deus in illa, quas non comunicat in plateis, & vijs publicis, in quibus homines mēte vagari solent, & maiores habere peccandi, quam bene agēdi occasiones.

9. An-

9. Anna prophetissa semper erat in templo, seruiens Deo in castitate, in cōtinuis obsecrationibus, & crebris ieiunijs. Deus mysteriorum vel cœlestium consolationū suarum non reddit participes homines mundanos & carnales, sed qui omnibus huius mundi voluptatibus renunciant, carnem suam mortificant, & sanctis diuini seruitij officijs se occupant.

DE FUGA

CHRISTI IN AEGYPTVM, EIVSQUE REDITVM IN IVDÆAM.

MEDITATIO IX. EVANGELIUM.

ANGELVS apparuit in *Matt. 2.* somnis Ioseph dicens: Surge, & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi vsq; dum dicam tibi. Futurum est enim, vt Herodes quærat puerum ad per-

F 6 den